

REFORM

Norge etter koronakrisen

Bidrag fra blant annet Linda Hofstad Helleland,
Aleksander Stokkebø, Mathilde Fasting og
Mari Holm Lønseth.

Leder

Norge etter koronakrisen

"I dag kommer regjeringen med de sterkeste og mest inngripende tiltakene vi har hatt i Norge i fredstid. Tiltakene kommer til å ha stor innvirkning på vår personlige frihet". Slik innledet statsminister Erna Solberg sin tale til folket 12. mars 2020, en tale som markerte starten på en unntakstilstand som vil prege nasjonen i lang tid framover.

De siste månedene har koronakrisen overtatt livene og bevisstheten til en hel verden, mer altoppslukende og omfattende enn noen begivenhet siden andre verdenskrig. Selv om regjeringen 7. mai varslet en gradvis gjenåpning, vil restriksjoner og etterdønningene prege oss i lang tid framover.

Flere er direkte berørt av viruset, rekordmange har mistet jobben, det forventes en stor konkurssbølge til høsten. Staten har brukt flere hundre milliarder på krisetiltak og hjelpepakker. Kombinert med en oljekrise, er resultatet et kraftig tilbakeslag for norsk økonomi. Til tross for dette finnes det noen lyspunkter.

Vårens utgave av Reform er dedikert til de positive følgene av koronakrisen. Etter uker i selv-pålagt isolasjon, endret livsstil og ensomhet, kan det være vanskelig å se at det kan komme noe godt ut av dette uføret. Slik tankegang er forståelig, men feil. Motstand kan bygge samhold og tillit. Applaus fra balkonger, plakater med barnetegninger og teksten "alt blir bra" og pengeinnsamlinger til artister og korona-stengte virksomheter er eksempler på slikt samhold. Økt oppslutning rundt regjeringen og

helsemyndighetene er et annet eksempel.

Motgang har også en egen evne til å inspirere og motivere til kreativitet, innovasjon og nytenking. Konkurstuede bedrifter tvinges til å legge om driften og å tenke utenfor boksen. Eldre, lærere, elever og mange andre tar i bruk digitale løsninger de tidligere ikke har visst at eksisterte. Ekspertene anslår at framskritt innen teknologi vi ville brukt 10-15 år på, nå skjer i løpet av uker. Fordi vi ikke har noe annet valg.

I denne utgaven kan du lese om positive effekter distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland ser komme ut av koronakrisen. Mathilde Fasting i Civita slår fast at kapitalismen fortsatt er vårt beste alternativ for fortsatt økonomisk vekst, mens stortingsrepresentant Mari Holm Lønseth skriver om helseberedskap i krisetider. Vi blir også bedre kjent med nyvalgt leder i HSB, Kaia Bergeland Kjos, og styremedlem Johannes Banggrens syn på fremtidens energikilder. I spalten "Konserveratismens Hall of Fame" introduserer Siver M. Rannestad oss for Benjamin Disraeli. Dette, og mye mer, kan du lese om i vårens Reform!

Til slutt, husk å følg helsemyndighetenes anbefalinger, vask hender og hold avstand til hverandre. Vi håper denne utgaven kan være et lyspunkt i en ellers krevende tid. God lesing!

Daniel Lyngseth Fenstad

Ansvarlig redaktør

Redaktør: Daniel Lyngseth Fenstad

Redaksjon: Ivar Fossberg Aulie, Malin Bratseth Håkonsen, Hallvard Augland & Siver Myksvoll-Rannestad

Forside og bilder som ikke er kreditert:
www.unsplash.com

Layout: Daniel Lyngseth Fenstad

Trykkeri: Molvik Grafisk AS

Hva kan vi lære av koronakrisen?

Kjære leser,

Koronaviruset har forandret samfunnet til noe nesten ugjenkjennelig.

Mens pandemien har tatt liv over hele kloden, har den også tvunget byer, land og samfunn til å stenge ned. Den gjenåpnede verden vi vil returnere til, vil være en annen enn den som stengte for oss den 12. mars.

Koronavirusets følger er forstemmende. Historisk høy arbeidsledighet, en ny oljekrise og en blødende økonomi er problemer vi må håndtere i mange år fremover.

Heldigvis er ingen krise, uansett skade og omfang, uten positive følger.

Pandemien krever mye av oss, men vi har likevel vært vitne til imponerende nytenkning, innovasjon og samspill. Tross omstendighetene spirer håp og optimisme.

Vi har sett at mennesker fortsatt kan forenes, selv om det er digitalt. Venner spiser middag sammen over Skype, undervisere lærer seg å formidle via Zoom og kollegaer jobber sammen gjennom Teams. Vi i HSB har også samhandlet med dere, våre medlemmer, gjennom quizer på nett. Vårt menneskelige behov for sosialisering gjør denne tiden krevende, men det har vist seg mulig å løse dette på flere måter.

Mennesker har et iboende behov for å være sammen med andre. Dette behovet har inspirert og motivert oss til å komme oss gjennom koronakrisen sammen.

Fra Italia, et av de hardest koronarammede landene, har vi sett videoer av folk som samler seg på balkongene sine gjennom sang og musikk. Ved å gå runder rundt i hagen sin har den hundre år gamle engelske krigsveteranen Tom Moore samlet over 32 millioner britiske pund til helsetjenesten.

Det er ofte under kriser «som denne» hvor vi viser oss fra vår beste side. Under denne krisen har menneskehetens empati og vennlighet rørt oss nok en gang.

En dag vil det være vår generasjons tur å lede verden gjennom en krise. Så er spørsmålet: hva kan vi lære av dette?

Jeg har oppdaget at en av de viktigste erfaringene fra denne krisen er viktigheten av samarbeid. Uten samarbeidsvilje hadde vi ikke klart å «flatten the curve» eller å kontrollere belastningen på helsevesenet. Det har vi gjort i ekte dugnadsånd.

Videre har denne globale sykdommen vist at det vi trenger er en global medisin. Det internasjonale samarbeidet har i flere tilfeller vært livreddende. Gjennom EØS-avtalen har vi fått smittevernutstyr fra EU. Landegrensene blir stadig mindre synlige, noe som ikke bare skyldes politikken som føres, men at vi har blitt et mer globalt samfunn.

Til slutt kan vi ta med oss at det er kvaliteter som tålmodighet og medmenneskelighet som gjør at vi kommer oss gjennom dette. Denne tiden har ikke handlet om «jeg», men «oss». Frisk ungdom har holdt seg hjemme for å beskytte mor, bestefar eller en aldrende professor. Vi har ofret mye for andre. Det vitner om at vi er rustet med tålmodighet, empati og medmenneskelighet, kvaliteter som bringer oss sammen og som styrker oss.

Om noen år vil denne pandemien trolig virke fjern og kanskje som om den ikke skjedde. Da kan vi ikke glemme det vi har lært om oss selv og hverandre: det kan virke som om verden er på sitt bristepunkt, men medmenneskeligheten og empatien vi har for hverandre, den overlever.

Kaia Bergeland Kjos

Leder Høyres Studenterforening i Bergen

En positiv effekt av koronakrisen

Linda Hofstad Helleland
Distrikts- og digitaliseringsminister (H)

Koronaviruset har satt Norge og verden i en svært krevende situasjon. For liv og helse, men også for økonomien. Allerede er mange arbeidstakere permittert. Noen bedrifter har kastet inn håndkleet. Det er tunge dager for norsk næringsliv. Tross dette, så finnes det lysglimt. Et av de som glimter mest er digitaliseringen.

Over natten har digitaliseringen i Norge gjort et kvantesprang. Det er imponerende å se hvordan enkeltmennesker, bedrifter og offentlig sektor møter denne krisen med en enorm mengde kreativitet og nytenkning.

Historiene er mange. Det tradisjonsrike bakeriet Samson brukte bare tre dager på å få på plass nettbutikken de «hadde snakket om så lenge», musiker Erlend Ropstad fikk inn over 100 000 kr. på sin nettkonsert, og NAV kodet en helt ny løsning for utbetaling av dagpenger på bare tre dager. Norge digitaliseres i rekordfart.

Enkeltmennesker, bedrifter og offentlig sektor utvikler nå nye digitale løsninger i løpet av noen uker. Løsninger som vanligvis ville tatt årevis å få på plass. Det er en nytenkning uten sidestykke. Når vi ser på land rundt oss er det tydelig at den tilpasningen Norge nå gjennomfører ikke er noen selvfølge. Det er noen forutsetninger som gjør dette mulig.

For det første har vi det mest grunnleggende på plass, nemlig at de fleste av oss har tilgang til

Foto: Hans Kristian Thorbjørnsen

internett. Det er et resultat av at vi mange år har jobbet for at alle skal ha tilgang på internett. Norge har også i mange år ligget i tet når det gjelder å tilby offentlige tjenester digitalt.

I mange land er det fortsatt mye bruk av kontanter, dårlige digitale løsninger og trege nett. De fleste europeere bruker fortsatt kontanter i åtte av ti transaksjoner, mens vi i Norge bare bruker kontanter i hver tiende transaksjon. Nettbank og Vipps er etablerte tjenester her hjemme, noe som har gjort det mye enklere for norske butikker å tilpasse seg krisen.

I Norge skal alle ha mulighet til å delta i digitaliseringen. Samme dag som regjeringen innførte de strengeste tiltakene, doblet taletrafikken seg på nettene våre. Med ett ble mye av datatrafikken flyttet fra arbeidsplassen og skolen til hjemmekontoret. Teleselskapene i Norge har forberedt seg godt og nettene har tålt den økte belastningen så langt.

Bredbåndsnettene bygges ut i et rasende tempo, bare i 2020 bruker regjeringen over 400 millioner på tilskudd til å bygge ut i de delene av distriktene der det ikke er kommersielt lønnsomt. Dette kommer i tillegg til de 10 milliardene som private aktører bygger ut for. Nesten alle norske hus-

”Det er imponerende å se hvordan enkeltmennesker, bedrifter og offentlig sektor møter denne krisen med en enorm mengde kreativitet og nytenkning.”

- Linda Hofstad Helleland, distrikts- og digitaliseringsminister (H)

stander har tilbud om grunnleggende bredbånd, og få land har bedre dekning med fiberbredbånd. Både mobilnett og bredbåndsdekningen vår er i verdensklasse.

Den andre forutsetningen som er på plass for digitalisering i Norge er kunnskap. Vi er rett og slett gode på å bruke digitale verktøy i hverdagen vår. Gjennom mange år har bedrifter og offentlig sektor vært gode på å utvikle digitale tjenester. Det har ført til at nordmenn er villige til å ta i bruk ny teknologi og at vi har tillitt til at løsningsene fungerer og er trygge å bruke. I denne tiden er det en stor styrke.

Tilgangen på internett og nordmenns digitale kompetanse er forutsetningene som må ligge til grunn for at vi skal lykkes med digitaliseringen. Mange av oss har den siste tiden innsett at videokonferanser fungerer bra og at det er enkelt å handle på nettet. Derfor bruker vi nå digitale tjenester som aldri før. Det bidrar til at nye ideer blir født, ambisjoner blir satt ut i livet og at omsetningstallene stiger. Nordmenns digitale kompetanse gjør hverdagen litt mindre vanskelig for mange norske bedrifter.

Helsetjenestene foretar nå 20 000 videokonsultasjoner daglig og bruken økte ifølge direktoratet for e-helse med 300 prosent fra en uke til den neste. NAV håndterer en akutt mangedobling av søknader om dagpenger og tusenvis av bedrifter må søke om økonomisk nødhjelp. Nye tiltak og ordninger innføres løpende. Heldigvis viser både NAV, ID-porten og Altinn at grunnmuren i offentlig sektors digitale tjenester klarer å håndtere presset de nå opplever.

Etter at undervisningen i høyere utdanning ble stengt har den mest brukte videotjenesten i universiteter og høyskoler økt fra 150 møter og om lag 1000 deltakere daglig, til godt over 5000 møter og 55 000 deltakere de siste dagene. På tilsvarende måte har lærere i skolen raskt tatt i bruk digital undervisning. Læringsplattformen ItsLearning hadde 10 000 nye innlogginger hvert tiende minutt i morgentimene på den første dagen med stengte skoler.

Med effektive digitale tjenester har vi klart å løse mange små og store problemer i krisetiden vi er inne i. Nå jobber vi digitalt, vi møter hverandre digitalt, vi lærer digitalt og vi får hjelp digitalt. Vi skal være glade for at grunnlaget for å kunne gjøre alt dette digitalt er på plass i Norge. Det gjør at vi i større grad klarer å holde hjulene i gang og at veien tilbake til normalen blir litt mindre bratt.

Alle gleder seg til denne krisen er over. Det er ikke alle hverdagslige ting som kan erstattes av digitale løsninger. Lunsj med studievenner, møte kjente på en bar og besøke bestemor på sykehjemmet kan ikke fullt ut erstattes med digitale verktøy. På mange måter vil hverdagen komme tilbake som den var. Men på digitaliseringen har vi nå beveget oss i et kvantesprang fremover. I en ellers krevende tid er dette et kjærkomment lysglimt – et lysglimt vi skal utnytte til det beste for både folk og næringsliv.

Kapitalisme er best, også etter korona

Mathilde Fasting
Siviløkonom og idéhistoriker i Civita

Det er mange som nå argumenterer for at koronakrisen bør føre til en ny start. Kapitalismen må erstattes med noe annet, det grønne skiftet må skje nå, og krisen har bevist at globaliseringen må stoppes eller reverseres. I Norge argumenterer ytre venstre, men også stemmer langt inn i Ap, for at staten må få en mye viktigere rolle etter krisen.

Det er også mulig å snu argumentasjonen helt rundt og si at det fremover mer enn noen gang er behov for kapitalismen, at et sterkt og produktivt privat næringsliv er det vi trenger, og at vi må ha mer, ikke mindre, internasjonalt samarbeid. Staten er viktig, oppgavene den skal ivareta er viktige, men den skal ikke overta næringslivet.

Jeg mener veien å gå er slagordet konservative ofte bruker, «forandre for å bevare». Det er viktig å stille spørsmål ved globalisering, beredskap og hvor avhengig vi er av noen leverandører når det gjelder kritiske varer, som medisiner eller andre ting vi vil trenge i krisesituasjoner. Det er også viktig å se om noen av de tingene vi nå under krisen har lært oss til å gjøre, som å ha møter på Teams eller andre plattformer, betyr at vi fremover vil reise mindre eller arbeide mer hjemmefra, og om det får betydning for klima og for produktiviteten vår.

Den amerikanske stjerneøkonomen Branco Milanovic fastslår i sin nyeste bok Capitalism, alone at kapitalismen nå er «the only

Foto: CF-Wesenberg / kolonihaven.no

game in town». Selv etter korona er det vanskelig å se at noe annet økonomisk system er grunnleggende bedre. Når det er sagt, finnes det mange former for kapitalisme. Milanovic skiller mellom klassisk kapitalisme, liberal, meritokratisk kapitalisme og statlig, politisk kapitalisme. Den jeg foretrekker, er den vestlige liberale demokratier har i dag, den liberale, meritokratiske kapitalismen.

Kapitalisme skaper ulikhet, dersom den ikke reguleres godt eller ikke er fulgt av et omfordelende skatte- og velferdssystem. Innovasjon og meritokrati er kjernen i den liberale, meritokratiske kapitalismen, men implisitt er det også dette som skaper ulikhetene. Noen lykkes bedre enn andre og blir på ulike måter premiært for det. Det er likevel ikke slik at kapitalismen bør avskaffes, den er, som Churchill sa om demokratiet, det minst dårlige vi har.

Løsningen er ikke en post-kapitalisme eller en avskaffing av kapitalismen. Kapitalismen er vekstmotoren for økonomisk virksomhet, og den vil også være av stor betydning for

grønn vekst. Det gjelder å bruke kapitalismens fordeler, særlig innovasjon, verdiskaping og effektiv ressursutnyttelse og deretter sørge for at ressursene er riktig priset. Forurenses du, må du betale det koster. Er du miljøvennlig, bør du premieres for det. Det betyr ikke at markedet alene vil løse klimautfordringene, men kapitalismen er en helt vesentlig brikke.

I Norge er vi glad i staten, og vi har stor tillit til at den løser oppgaver. Det er mye som tyder på at land som har gode og kapable stater som evner å håndtere utfordringene som krisen har skapt, er de landene som vil komme best ut etter krisen. Likevel er det

grunn til å være skeptisk til at staten skal få en enda mer dominerende rolle i næringslivet enn den allerede har. Koronakrisen er først og fremst en kjempeutfordring for det private næringslivet, bedriftene og alle som jobber i privat sektor. Det er her vi finner de aller fleste som hittil i år er permitterte eller arbeidsledige, og det er her konkursene vil komme.

Det er ikke kapitalismen som har skapt koronakrisen, men det er kapitalismen, internasjonalt samarbeid og bedre forberedte stater som vil redde oss etter krisen.

”Kapitalismen er vekstmotoren for økonomisk virksomhet, og den vil også være av stor betydning for grønn vekst.”

- Mathilde Fasting, siviløkonom og idèhistoriker i tankesmien Civita

Konservatismens Hall of Fame

Benjamin «Dizzy» Disraeli

Skrevet av Siver Myksvoll-Rannestad

Helt siden Brutus trojaneren, oldebarn av Aineias, kom til Storbritannia, drepte kjempene som hersket der og grunnla byen Troia Nova, har øyene i Atlanterhavet vært preget av romantikk og tragedie. Det er derfor ikke det grann overaskende at det fra tid til annen dukker opp de mest fabelaktige karakterer på de britiske øyer. En dandy og en «bon vivant» som kom fra en relativt beskjeden bakgrunn til å bli en av dronning Victorias mest innflytelsesrike statsministere. Vi skal i denne utgaven av Reform dykke dypere i historien til en av de mest formative og formidable konservative statsministre i Storbritannias nyere historie, nemlig Benjamin Disraeli.

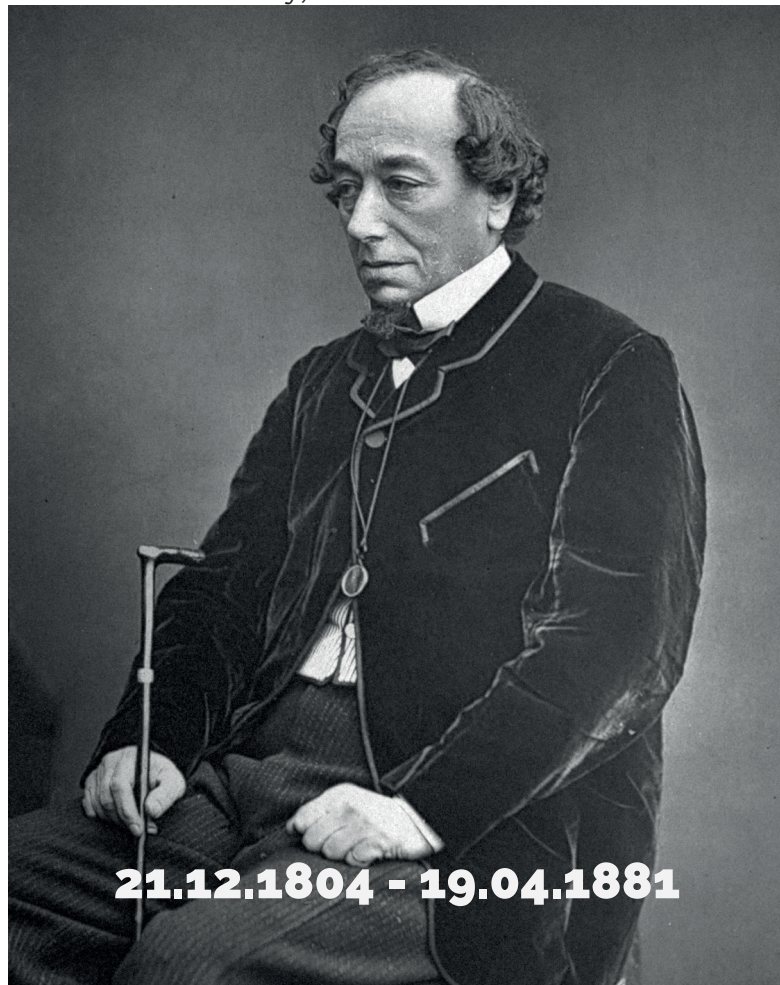
Født i London den 21. desember i 1804 som det andre barnet og første sønn av Isaac D'Israeli og Maria Basevi. Benjamin Disraeli var således av Italiensk-Jødisk herkomst, men en disputt mellom hans far og synagogen i Bevis Marks skulle føre til at han ble døpt kristent. Ettersom det frem til 1858 var lovfestet at jøder for sin religion ikke kunne sitte i det Britiske parlamentet, er det umulig at Disraelis politiske karriere kunne ha utfoldet seg uten denne hendelsen.

Helt fra sine ungdomsår var Disraeli kjent som en dandy og en «bon vivant» (eller som vi ville sagt i dagens Norge, en livsnyster). Han begynte som forfatter allerede i 20-årene og skulle fortsette å publisere gjennom hele sitt liv. Selv da han satt som statsminister forfattet han bøker. Hans far ønsket at Disraeli skulle få seg en stabil og respektabel jobb. Dette gjorde han da han fikk seg arbeid som rådgivende advokat. Han fant dog snarlig ut at han ikke ønsket seg et kjedsommelig liv som advokat og begynte heller å forfølge sine litterære ambisjoner. Frem til 1837, da han for første gang vant et sete i parlamentet, skulle Disraeli reise i Europa, bli medlem av det konservative partiet og opparbeide seg en viss anerkjennelse blant den britiske sosieteten.

Etter mye om og men de neste årene (Disraeli følte seg snytt for en del regjeringsposter) ble han tilbydd en plass i Lord Derbys regjering som Leader of the Commons og Chancellor of the Exchequer. Gleden var dog kortlevd og regjeringen måtte gå av etter et mislykket forsøk på å få budsjettet gjennom parlamentet. Blant andre var utbryteren Gladstone blant de argeste kritikerne av Disraelis foreslåtte budsjett. Det var ikke siste gangen de to skulle i manesjen sammen.

Etter en del år i opposisjon og enda en periode med deltagelse i en regjering ledet av Lord Derby, kom endelig Disraelis sjanse. I 1868, etter Derbys fratredelse, ble han bedt om å danne regjering av dronning Victoria. Det var ikke lenge om å gjøre før han og Victoria Rex hadde dannet et godt

Foto: W. & D. Downey, Britannica

21.12.1804 - 19.04.1881

vennskap, mye takket være Disraelis iboende sjarm og smiger.

Da Disraeli endelig hadde klart sin ambisjon skal han ha utbrutt at "I have climbed to the top of the greasy pole". En betegnelse som nok passer godt inn i Disraelis syn på britisk politikk. Han skulle dog ikke bli ved toppen av pålen lengre en et lite år i første omgang. Etter nyvalget (også i 1868) tapte han makten til Gladstone. Deres personlige og politiske rivalisering startet for alvor her.

Etter valget og frem til 1872 var det harde lederkamper innad i det konservative partiet, hvor den nå snart 70 år gamle Disraeli kom seirende ut. Fra og med 1872 var Disraeli den ubestridte lederen av det konservative partiet. Han sikret at partiet skilte seg kraftig fra liberal politikk på flere områder. Blant annet forsvarte han monarkiet, House of Lords (det britiske overhuset) og kirken mot det han så som en overhengende og evigvarende trussel fra de liberale og radikale. Han brukte også mye av sin politiske kapital på å styrke og samle det britiske imperiet. Han hadde særlig fokus på India, som han så som hjørnesteinen i imperiet. I løpet av sine to perioder som statsminister og sitt videre politiske liv klarte han å gjøre det konservative partiet synonymt med prestisjen og storheten til den Britiske Impeeriet.

Da valget i 1874 nærmet seg var det klart at Disraeli trolig ville få en andre sjanse som statsminister. Det kan ikke ha vært annet enn glede i Buckingham Palace heller. For selv om dronningen ønsket å fremstå som en politisk nøytral figur, sies det at hun var særdeles uenig i Gladstones politikk, og ikke minst at han skal ha proklamert dem til henne som om han ledet et folkemøte.

Det er i denne andre statsministerperioden at Disraelis politiske bragder virkelig kommer til live. På innenriksfronten gikk regjeringen raskt til verks med å gjennomføre sosiale reformer.

Det ble satt strengere straffer for å ansette barn som feiere. De ga lokale myndigheter retten til å jevne slummer med jorden, gitt at de hadde annen akkomodasjon til innbyggerne. Det fikk de ofte gjennom billige lån øremerket til bygging av arbeiderklassehus. Ikke minst fikk regjeringen gjennomført en rekke sanitære prosjekter som gjorde at flere husstander hadde vann og kloakk. På bakgrunn av disse reformene uttalte en Liberal-Labour representant at «det konservative partiet har gjort mer for arbeiderklassen i løpet av fem år enn de Liberale har i løpet av femti».

Det var imidlertid i utenrikspolitikken Disraeli virkelig skinte. I 1875 fikk han sikret majoriteten av aksjene i Suezkanalen til Storbritannia. Denne livsviktige åren som bandt Europa og Storbritannias India sammen var nå på britiske hender. Disraeli ble berømmet for å igjen ha sikret dominans på havene. Han styrket også det britiske monarkiets status da han fremmet, og fikk gjennom, Royal Titles Act som gjorde dronning Victoria til Keiserinne av India. Enda en stor utenrikspolitisk bragd oppnådde han da han fremforhandlet fred (med særlig gode betingelser for Storbritannia) under Berlinkongressen i 1878. Her fremforhandlet han blant annet at Storbritannia skulle overta retten til Kypros fra Russland. Han ble ønsket velkommen i Storbritannia som en helt.

I valget 1880 tapte de konservative valget (uten at Disraeli personlig deltok i valgkamp, ettersom han nå var medlem i House of Lords). Han rakk å publisere sin siste roman før han døde i 1881, 76 år gammel. Disraeli har et minnesmerke i Westminster Abbey.

Benjamin «Dizzy» Disraeli er definitivt en av de viktigste karakterene i den viktorianske epoken i britisk politikk, et utenrikspolitisk vidunder og en karakter som mer enn nok lever opp til Storbritannias fargerike historie.

Oljekrisen i 2020

Halvard Haugse
Styremedlem i HSB og leder i NHHS HS

Siden starten av 2020 har oljeprisen kollapset, noe som har skapt krise i markedet. Flere faktorer har forårsaket denne utviklingen. Prisen per fat råolje falt fra nesten 70 dollar i januar til rundt 20 dollar i april. Den amerikanske oljeprisen ble negativ for første gang i historien den 20. til 21. april. Da måtte produsentene ut med opptil 40 dollar per fat råolje de ønsket å bli kvitt. Dette illustrerer en større trend i markedet, det produseres for mye olje. Markedsetterspørselen har nemlig falt siden januar, hovedsakelig grunnet koronakrisen. Endringen fordrer en lavere produksjon av olje. Det er likevel få aktører som har redusert sin produksjon, og reduksjonene har vært beskjedne.

Foto: Privat

Selv om markedet totalt ville tjent på en lavere oljeproduksjon, ønsker hver enkelt produsent å øke sin produksjon. Dette skyldes at marginalinntektene av den økte produksjonen som regel utlikner prisreduksjonen den fører med seg. Etterspørselsfallet gjør det fristende å øke produksjonen sin for å ta igjen noe av den tapte inntekten. Dette ser man tydeligst i OPEC+ -samarbeidet. Samarbeidet, ledet av Saudi Arabia og Russland, brøt sammen den 8. mars, etter at Russland nektet å begrense sin oljeproduksjon.

Saudi Arabia svarte med å rabattere sin egen olje. Andre deler av bransjen, blant annet amerikanske oljeselskaper, har forsøkt å stabilisere oljepriisen gjennom produksjonskutt. Dette samarbeidet er derimot relativt skjørt, og viser at det er vanskelig å bli enig om et produksjonskutt.

På grunn av den usikre fremtiden i oljebransjen, har redningstiltak blitt ansett som nødvendige i flere land. USAs president Donald Trump var raskt ute den 21. april med å love økonomisk støtte til den amerikanske oljenæringen. Den norske regjeringen foreslår også en midlertidig skattereform i næringen. Selskaper skal i perioden 2020-21 få utgifts-givende investeringer ført til særskatten. Skatteletten har som intensjon å øke likviditeten i oljeselskapene, for å videre heve investeringsviljen deres.

Utviklingen i oljenæringen er utvilsomt svært viktig for Norge, siden næringen gir store deler av landets inntekter. Rundt 14% av total norsk BNP ligger i oljenæringen og den sysselsetter over 200 000 mennesker.

SV har kritisert redningstiltakene og påstår at likviditetsøkningen i hovedsak vil gå til aksjonærene. Dette kan være en mulighet, men en likviditetsøkning vil med stor sannsynlighet heve investeringsviljen i bransjen. Dette er intensjonen i regjeringens tiltak. Fra et samfunnsøkonomisk perspektiv kan det ofte være riktig å subsidiere bransjer i utfordrende tider.

Tiltakene fra regjeringen har også høstet kritikk fra andre hold. MDG kritiserer tiltakene for å holde kunstig liv i oljebransjen, når man etter deres mening uansett burde fase ut næringen. En utfasing av oljenæringen vil høyst sannsynlig gi fatale konsekvenser for norsk økonomi. MDGs kritiske syn fremstår dermed lite hensiktsmessig når man skal finne en langsiktig løsning for norsk økonomi. Redningspakken er målrettet økonomisk politikk for å støtte oljenæringen, og det kritisk viktige økonomiske bidraget fra næringen.

Er kjernekraft den nye oljen?

Johannes Banggren
Styremedlem i HSB

Verden står ovenfor et grønt skifte og Norge er godt i gang med mange gode, grønne endringer. Det er helt nødvendig at vi finner nye måter å tilpasse oss en mer klimavennlig fremtid på, uten at vi kaster oss selv under bussen. For veldig mange er klima vanligvis det største problemet, men nå har vi i tillegg en pandemi som også viser Norges sårbarhet med et fall i oljeprisen. Dette viser nødvendigheten av å jobbe for mer økonomisk stabilitet.

Sannheten er at vi allerede er på etterskudd med å sette i gang klimatiltak. Derfor må vi være opplyste om alle slags problemer vi står ovenfor. Et problem som ikke blir adressert ofte nok er fremtidens energimangel. Norge må bidra med mer produksjon, ikke mindre. Norge bidrar med olje og gass, noe verdens befolkning sårt trenger for å leve i dagens samfunn. Av all norsk eksport, står petroleumssektoren for rundt en tredjedel. Dette har bidratt med økt sysselsetting og en sterk økonomi, noe Norge, men også verden har nytt godt av. En alarmerende sannhet er at Norge ikke kan produsere olje for alltid. Hva gjør vi etter oljen?

Vi har allerede god tyngde på fornybare energikilder i Norge, og 98% av norsk strømproduksjon er allerede fornybar og klimavennlig. Mye av energien vi produserer i Norge blir derfor solgt internasjonalt. Nå må vi se etter muligheter for å kunne hjelpe resten av verden ved å ikke være så energibundet til fossilt brensel.

Norge har enorme reserver av grunnstoffet thorium, et ukjent grunnstoff for de fleste. Thorium er et svakt radioaktivt materiale som man kan finne ute i naturen. Forskere anslår at det er rundt

100 kilotonn thorium i Norge av totalt 3 megatonn på verdensbasis. Det forskes stadig på hvordan man kan høste denne energikilden som blir både omtalt som trygg, ren og lønnsom. Dessverre finnes det både fordommer og motstand, noe som bremser diskusjonen og utviklingen.

Sannheten er at thorium er et rent radioaktivt materiale, det kan aldri bli brukt til atomvåpen og det vil virkelig gjøre en forskjell på verdens klimaproblem. Ved bruk av thorium vil vi kunne produsere effektiv og ren energi, men da må satsningen bli bredere. Fra mitt konservative ståsted er det viktig at vi overlater jorda i bedrestand til neste generasjon, og nå har vi ingen tid å miste.

Det er heller ikke kun noen få individer som ønsker at kjernekraft kommer på dagsorden, men også FN. 91 forskere fra 40 land har gått gjennom over 6000 vitenskapelige publikasjoner for å identifisere hva som faktisk må til for å nå 1,5-gradersmålet. Vi er faktisk nødt til å ha 0,4-14% kjernekraft i verden for å dekke den totale energimengden mennesker trenger.

Der noen ser etter problemer, bør Høyre se etter løsningene. Det er ingen tvil at det finnes potensial for at Norge kan gjøre seg mindre oljeavhengig ved hjelp av thorium og kjernekraft. Det kan løse både det økonomiske tomrommet Norge én dag vil oppleve, samtidig som vi kan redusere klimautslipp i verden. Høyre er et kunnskapsparti som er opptatt av bærekraftige tiltak. Derfor kan satsing på forskning, innovasjon og utvikling innenfor kjernekraft være en realistisk løsning på vår tids største problem.

Foto: Privat

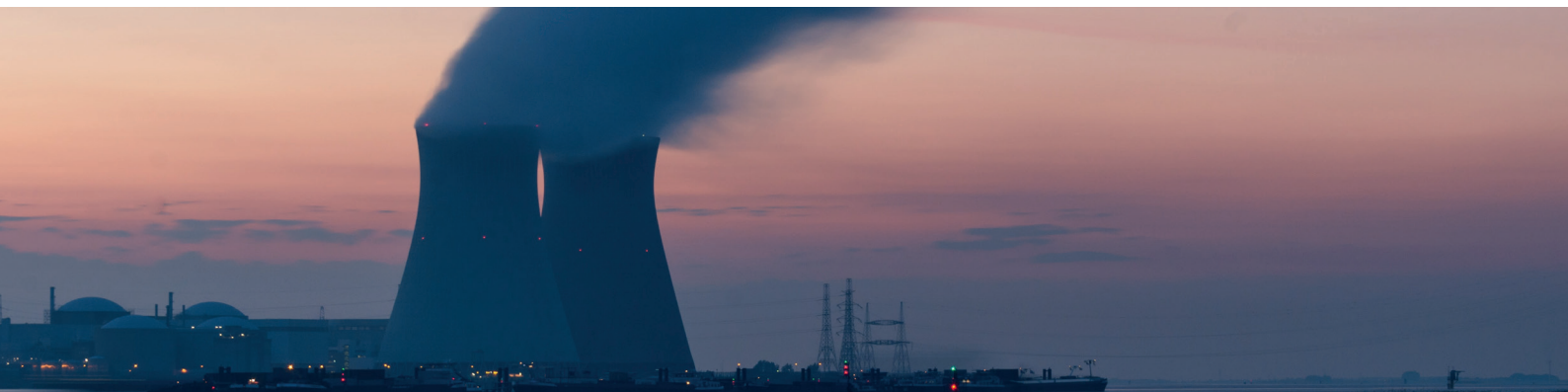

Foto: Blå liste/Studentparlamentet

Fremgang for Blå liste

Skrevet av Ivar Fossberg Aulie

Studentvalget våren 2020 ved UiB ble et annerledes valg på grunn av koronasituasjonen. Tradisjonell valgkamp med stands og vafler, ble erstattet av heldigital valgkamp.

Blå liste økte fra tre til fire

Blå Liste økte i oppslutning fra 12,4 % til 15,3 %, noe som førte til en økning fra 3 til 4 mandater. Blant de fire finner vi flere medlemmer av HSB. Med fire mandater plasserer listen seg blant de største i Studentparlamentet ved UiB, og gjør at listen kan få større gjennomslag for listens valgkampsaker og politikk. De fire som ble valgt var listeleder Håvard Rørtveit, Sara Økland, Kaia Bergeland Kjos og Espen Vaage.

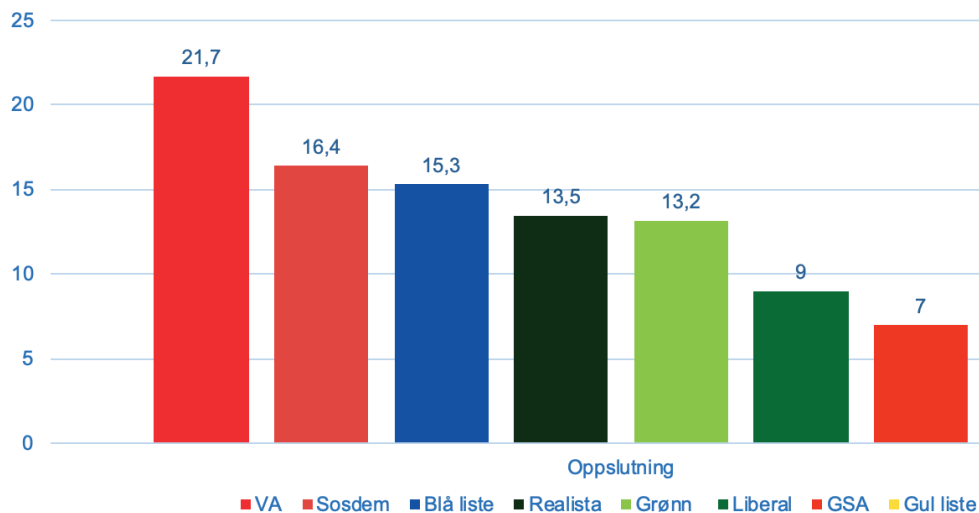
Mer praksis i utdanningen

Kjernesakene for Blå liste har i år vært mer praksis i utdanningen, å øke kvaliteten på sensuren, forbedre karakterbegrunnelsene og kjempe for en enklere informasjonsflyt mellom universitetet og studenten. Målet til Blå liste er et universitet som legger mest mulig til rette for at den enkelte student kan lykkes, og bli god i sitt fag.

Fornøyd listeleder

- Vi er kjempefornøyd med årets valgresultat. Vi har fått en økt oppslutning, og gått opp med et mandat. Det gjør at vi kan kjempe videre for våre hjertesaker og studentene ved UiB. Det har vært en utfordrende valgkamp, da den grunnet Covid-19 pandemien har foregått heldigitalt. Vi ønsker å takke alle som har bidratt i valgkampen og alle som stemte på oss, sier Håvard Rørtveit.

Studentparlamentet har konstituerende møte 25. mai, der valg til arbeidsutvalget, styrer og verv vil skje.

Mer internasjonalt samarbeid, ikke mindre

Daniel Lyngseth Fenstad
Redaktør

Det sies at det er i motstand du ser hvem som er dine virkelige venner. For Høyre ser vi dette tydelig under koronakrisen.

Mens Høyre og regjeringen arbeider på spreng for å løse en prekær helsekrise, bruker Senterpartiet krisen på å slå et slag for proteksjonisme og sterkere nasjonalstat. Slike venner vil ikke Høyre ha, særlig ikke i en tid hvor verden sårt trenger mer samarbeid, ikke mindre.

Stortingsrepresentant Myhrvold (Sp) har i en kronikk i Nationen uttalt at koronakrisen viser at "ideen om en verden uten grenser, fri flyt av alt og mer overnasjonalitet" må debat-

teres i et mer nyansert lys. Etter Myhrvolds mening er løsningen selvfølgelig mindre fri flyt av varer og sterkere nasjonalstat. Naturlig nok vil en styrking av nasjonalstatene skje på bekostning av internasjonalt samarbeid.

Proteksjonistiske skylapper og innbitt EØS-motstand hindrer Senterpartiet fra å se at det finnes en like opplagt løsning på hvordan EU og EØS bør utvikles videre. Et sterkere fellesskap med større innslag av overnasjonal styring vil sørge for at EU-organene får større mulighet til å styre utviklingen i Europa.

Uten en sterk sentraltmakt blir EU-samarbeidet, for å bruke statsminister Bortens metafor, som å bære staur. Det går ikke i lengden.

Ny leder i foreningen

Skrevet av Hallvard Augland

I februar gikk Carl Christian Grue Solberg av som leder i Høyres Studenterforening i Bergen, og overlot stafettpinnen til Kaia Bergeland Kjos. På grunn av koronakrisen har starten på perioden som leder blitt ganske annerledes enn planlagt.

Når ble du medlem i foreningen, og hvorfor?

Jeg ble medlem i Unge Høyre i 2017, men deltok ikke på noen arrangementer. Da jeg flyttet til Bergen ønsket jeg å bli kjent med folk utenfor studiet og det virket derfor naturlig å bli medlem i studentforeningen.

Jeg oppsøkte HSB på valgtorget på UiB da jeg begynte på studiet høsten 2018. Jeg skrev meg

opp på en liste og ble invitert til et arrangement som handlet om klimapolitikk med Stefan Heggelund. Etter det meldte jeg meg inn!

Når bestemte du deg for å stille til valg for å bli leder i Høyres Studenterforening i Bergen, og hvorfor var dette noe du ønsket?

Etter å ha vært styremedlem i nesten et år synes jeg det virket spennende og utfordrende å prøve meg som leder for foreningen. Jeg bestemte meg for å stille til valg fordi jeg ville fortsette det gode arbeidet foreningen har gjort i mange år.

Hvordan balanserer du studier med lederrollen i HSB?

Jeg jobber en del med begge deler. Det viktig-

ste for meg er å være strukturert og gjøre én ting av gangen, slik at jeg ikke blir stresset.

Hvordan prioriterer du politikk under eksamensperioder?

Jeg fikk beskjed på mitt første styremøte om at skole alltid kommer først. I HSB er vi alle studenter og det er selvsagt forståelse for at skole må prioriteres når det er eksamensperioder og lignende. Det skal ikke være noe press på å bruke mye tid på politikken de siste ukene før en har eksamen. På mitt studie har vi eksamen omtrent annenhver måned, så jeg har blitt godt vant til å kombinere eksamenslesing med politikken. Heldigvis fungerer politikken også som et avbrekk i eksamensperiodene, noe som gjør det lettere.

Hvordan har det vært å være leder under koronatiden?

Det har vært veldig merkelig å være leder i denne tiden. Jeg startet jo som leder knapt halvannen måned før regjeringens restriksjoner trådte i kraft, så mesteparten av min tid som leder har faktisk vært under koronatiden. Det viktigste for meg har vært å sørge for at medlemmene våre opplever at HSB fortsatt «er der». Derfor arrangerer vi digitale quizzer som alle kan delta på. Det er viktig at vi fortsatt har et sosialt tilbud, siden denne tiden for mange oppleves som ensom.

Endret dine lederoppgaver seg noe etter at restriksjonene fra regjeringen ble iverksatt?

Både ja og nei. Forpliktelsene jeg har overfor andre foreninger som Bergen Høyre, har jeg fortsatt. Møtevirksomhet går over Zoom, og det er veldig greit. På den annen side er en av de viktigste oppgavene som leder å sørge for aktivitet i foreningen, noe som er vanskeligere nå. Men, sammen med styret gjør jeg så godt jeg kan for at medlemmene fortsatt skal kunne være med på ting i regi av HSB, selv om det er digitalt!

Har hverdagen til studenter endret seg? Hvilke nye utfordringer byr koronakrisen på?

Jeg tror den største utfordringen for studen-

ter gjerne er at man mangler den sosiale arenaen som universitetet tilbyr. Nå sitter vi hjemme, enten hos familie eller i kollektiv, og gjør alt selv, uten å kunne treffe de man pleier å være med. Det er vanskelig, og det gjør det nok mer utfordrende å fokusere på skole. I tillegg er det en omstilling å venne seg til digitale forelesninger og gruppearbeid. Derfor håper jeg at vi i HSB kan tilby et avbrekk gjennom våre sosiale Zoom-samlinger.

Studentvalget er nettopp ferdig! Hvordan har dere mobilisert, og har dere brukt nye verktøy for å nå ut til velgerne?

Håvard, som er listeleder, har gjort en veldig god jobb med den digitale valgkampen, med blant annet nye grafikker og til og med tiktok-videoer. Vi har økt med ett mandat og er kjempefornøyde med resultatet!

Hvilke politiske saker er du mest opptatt av, og hvorfor?

Skole og utdanning. Vi må ha en skole hvor alle elever har mulighet til å lykkes og realisere sitt potensiale. Og oljå, av åpenbare grunner! Vi må ha inntekt og arbeidsplasser.

Har du noen politiske forbilder?

Monica Mæland, helt klart! Hun er en veldig dyktig, saklig og tydelig politiker. I tillegg er hun utrolig handlekraftig, på litt over tre måneder har hun fått gjort mer enn FrPs jusitsministre klarte på syv år! Og det midt under en global helsekrise!

Foto: HSB

Kaia Bergeland Kjos

20 år fra Sandnes i Rogaland

Rettsvitenskap ved UiB

Leder i HSB og nyvalgt representant i Studentparlamentet for Blå liste

”Det er viktig at vi fortsatt har et sosialt tilbud, siden denne tiden for mange oppleves som ensom.

Sterkere av korona

Susanne Ulven Børsum
Politisk nestleder i HSB

Koronakrisen rammet verden med stormskritt. Plutselig ble hverdagen vår snudd på hodet. Blant annet av karatener, hjemmekontor og permitteringer. Jeg er stolt av at vi har tatt ansvar på et tidlig stadium, og at vi har respektert rådene fra Folkehelseinstituttet. Det viser den allerede sterke dugnadsånden vi har i Norge. For når det først kommer en pandemi, står vi sammen som en stolt nasjon, bare med god avstand.

Denne tiden er fylt med mye usikkerhet. Derfor vil jeg først benytte anledningen til å takke alle og enhver som bidrar til å redde liv, hindre smitte og få Norge til å gå rundt. De som risikerer sin egen helse for å redde andres. De som arbeider døgnet rundt for å hjelpe andre. Og de som hopper ut i nye utfordringer, slik at vi står bedre rustet til å ta vare på hvert enkelt.

Det er ingen tvil om at koronakrisen, som mange andre kriser, blir skrevet ned i historiebøkene. Vi har erfart styrker og svakheter ved systemet vårt, og hvor avhengig vi er av internasjonalt samarbeid. Det vi gjør i slike kriser vil sette spor.

Da Spanskesyken kom på starten av 1900-tallet døde så mange som mellom 50 og 100 millioner mennesker i verden. Dette var mye grunnet et lite utviklet helsesystem. Opp gjennom tidene har verden stått ovenfor flere store helseutfordringer og pandemier. Dette har økt bevisstheten for at slike kriser kan oppstå og at det er viktig å utvikle helsesystemet slik at man er bedre rustet til neste krise.

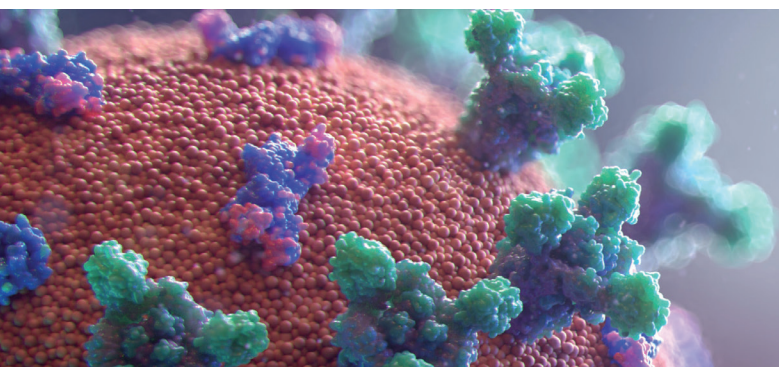
Foto:Privat

I dag er vi bedre rustet enn noen gang tidligere, mye grunnet erfaringer fra tidligere epidemier, digitalisering og bredt internasjonalt samarbeid. Likevel kan vi alltid strekke oss lengre. Ett liv tapt i en pandemi er ett for mye. Denne krisen gir oss mye lærdom om hvilke områder og måter vi kan bli dyktigere på. Slik at vi blir bedre når vi må håndtere neste pandemi. Koronakrisen har gjort at vi må handle raskt. Helsevesenet må være forberedt på å reagere raskt, og bruke sin kunnskap, erfaring og teknologi på å møte og bekjempe nye pandemier.

Flere land, inkludert Norge, har erfart konsekvensene av mangel på smittvernsutstyr. Det er avgjørende at land har tilgang på nødvendig smittevernsutstyr, slik at helsepersonell kan beskytte seg selv og andre. Dette er erfaringer som blir tatt med videre.

Ved neste pandemi vil Norge være bedre rustet enn tidligere. Vi har allerede gjort en god jobb så langt. Vi bruker kunnskapen vi har og ser utfordringer hvor man må sette inn strakstiltak. Se eksempelvis i nord, hvor Widerøe har satt inn et eget fly som kan frakte alvorlig syke koronapasienter over Norges langstrakte land der ambulansene ikke kommer raskt nok frem. Det er akkurat slike tiltak vi trenger.

Koronakrisen har gitt oss lærdom. En erfaring rikere på godt og vondt, men kanskje dette gjør oss i bedre stand til å håndtere neste pandemi.

Ivars politikkquiz

1. Påtroppende oljefondssjef Nicolai Tangen, filosof Henrik Syse og regjeringsadvokat Fredrik Sejersted deltok på et kurs sammen, hvilket?
2. Hva heter Europas største meieriselskap?
3. Edmund Burke er blant annet husket for sin motstand mot den franske revolusjon, hvilket år startet denne revolusjonen?
4. Hvilken rettighet beskyttes av paragraf 100 i Grunnloven?
5. Hvem er fiskeriminister i Norge?
6. I hvilket år ble flyselskapet Norwegian grunnlagt?
7. Hvilken samfunnsøkonom for bindes ofte med Chicago School?
8. Hvilken statsråd har ansvar for forbrukerpolitikken?
9. Hva heter EU sin mest folkerike by?
10. Hva het det første drivverdige norske oljefeltet som ble funnet i 1969?

Helseberedskap i en pandemi

Mari Holm Lønseth
Storingsrepresentant (H)

Høyre har sørget for å bedre norsk helseberedskap. Det er for tidlig å trekke konklusjoner om hva som kunne vært gjort annerledes allerede nå. Vi må lære for å kunne håndtere fremtidige kriser enda bedre. Vi skal sørge for at alle steiner snus, slik at vi kan forbedre og trygge helsetjenesten vår for fremtiden.

De siste ukene har vært surrealistiske. En marskveld mens jeg ventet på et nesten tomt Flytog, slo det meg at jeg følte jeg var med i en dårlig film. Over høytaleranlegget ble det ropt at vi skulle holde avstand og vaske hender. Alle stirret stygt da en av medpassasjerene kremtet etter at han antagelig hadde fått noe i halsen. Da jeg senere samme dag gikk på butikken var hyllene tømt for «Spagetti a la capri» og toalettapir.

De færreste av oss har bekymret seg for at det skulle komme en global pandemi. Heldigvis lever vi i et trygt land, med et av verdens beste helsesystemer. Dette gjør at de fleste av oss kan leve uten at hverdagene preges av krisetenkning fordi vi har noen som nettopp bruker hverdagene sine på å forberede oss på krisesituasjoner.

Målrettede tiltak for bedre helseberedskap med Høyre

Helse- og omsorgssektoren har over flere år utviklet regelverk, beredskapsplaner og systemer for krisehåndtering. Disse planene er basert på erfaringer fra hendelser, øvelser og risiko- og sårbarhetsanalyser.

Med Høyre i regjering har vi fått på plass en rekke endringer som har bedret helseberedskapen: En ny Nasjonal helseberedskapsplan

Foto: Hans Kristian Thorbjørnsen

er på plass. Det er utarbeidet særlige helseberedskapsplaner mot pandemisk influensa og mot utbrudd av alvorlige smittsomme sykdommer. Disse planene er avgjørende for å forebygge og begrense smittespredning, sykdom og død.

Smittevernloven er revidert, og vi har iverksatt en handlingsplan for et bedre smittevern. For å få en bedre nasjonal håndtering av slike kriser, har regjeringen opprettet beredskapsutvalget mot biologiske hendelser.

En global pandemi krever global handling

Samtidig ser vi at proteksjonistiske krefter bruker krisen til å fremme sitt budskap om at Norge er seg selv nok.

Det er feil. Under en global krise trengs global handling og samarbeid.

Det er takket være internasjonalt samarbeid vi nå raskt kan få en vaksine og behandlingsmetode mot korona. Uten et godt globalt samarbeid, ville også legemiddelmangelen vært større. Selv om vi skal erkjenne sårbarhetene som finnes i deler av leverandørkjedene, er ikke løsningen nasjonalisering.

Vår tilgang på smittevernutstyr er også prisgitt internasjonalt samarbeid. Det er grunn til å minne EØS-motstanderne om at uten EØS-avtalen hadde ikke Norge hatt tilgang til smittevernutstyr fra EU.

Vi må ha en grundig evalueringen

Det vil alltid være rom for å forbedre helseberedskapen. En grundig evaluering er derfor nødvendig. Vi skal erkjenne at det er noe som skulle blitt gjort annerledes, og at noe burde vært forberedt på en annen måte. Derfor har vi satt ned en uavhengig kommisjon som skal evaluere hvordan vi har håndtert koronapandemien.

Dette er ikke tidspunktet for å konkludere. Vi skal verken skjønne eller svartmale situasjonen mens vi står midt i håndteringen av en krise. Samtidig tør jeg allerede nå slå fast at løsningen på å håndtere kriser som denne ikke er å opprette et statlig legemiddelselskap eller å kutte våre internasjonale bånd.

Pasientenes helsetjeneste etter corona

Helsetjenesten vår kommer i lang tid til å være preget av pandemien. Likevel skal vi sakte tilbake igjen til hverdagen.

Høyre skal fremdeles finne nye løsninger for å gi deg god, individuelt tilpasset helsehjelp. Etterslepet pandemien har ført til gjør det enda viktigere å finne nye måter å gi god helsehjelp på.

Vi vil fortsette arbeidet med å skape pasientens helsetjeneste, slik at du skal være trygg på å få god helsehjelp når du trenger det.

Skape mer, ikke skatte mer – også etter korona

Aleksander Stokkebø
Storingsrepresentant (H)

Utfordringene vi hadde før korona, forsvinner ikke etter korona. Vår viktigste oppgave vil fortsatt være å skape mer og få flere i jobb.

Før virusbruddet var Norge på rett kurs. Arbeidsledigheten var lav og stadig flere i antall og andel av befolkningen kom i jobb. Det ble skapt nye jobber, i mange ulike næringer, og 4/5 av dem var i privat sektor. Klimautslippene gikk ned og omstillingen var i gang. Samtidig hadde vi bygget opp verdens største pensjonsfond, oljefondet, som en buffer i møte med de uværsdagene som før eller siden ville komme.

Så kom korona-krisen, den største prøvelsen for norsk økonomi siden krigen. På kort tid ble hundretusener av nordmenn

Foto: Birgitte Hovland
uten arbeid, og liv og helse stod på spill.

Siden da har tiltak blitt satt inn i rekordfart. På Stortinget og i finanskomiteen har vi jobbet på høygir, dag og natt, uke-dag og helg. Et stort antall digitale bedriftsbesøk er gjennomført. Utallige redningspakker er forhandlet frem.

Arbeidstakere, frilansere og selvstendige næringsdrivende har fått sikret inntektsgrunnlaget. En rekke skatter og avgifter er nedsatt og utsatt. Lånegarantiordninger er innført, og kompensasjonsordnin-

”Flere partier på venstresiden har tatt til orde for nasjonalisering, byråkratisering og høyere skatter og avgifter for folk og næringsliv. Forstå det den som kan.”

- Aleksander Stokkebø, stortingsrepresentant (H)

gen for bedriftene ble levert på rekordtid. Oppstarts- og vekstselskapene får en hjelpende hånd, slik at innovasjonen kan fortsette.

Når dette leses, vet vi litt mer om hvordan vi som land ligger an. Forhåpentligvis er situasjonen enda litt bedre. Samtidig kan vi trygt slå fast at krisetiltakene har vært ubegripelig dyre - og helt nødvendige. Noe av det vakreste med fellesskapet Norge er at vi stiller opp for hverandre når det stormer. Dessuten hadde regningen ved å ikke gjøre noe blitt langt større.

Det kommer samtidig en tid etter korona, hvor vi må være forberedt på den harde jobben med å tjene inn det tapte. Da vil de velkjente utfordringene for norsk økonomi fortsatt være der: De offentlige er for høye, andelen folk i jobb er for lav og vi trenger flere å ben å stå på.

En måned med stengte bedrifter kostet oss hundre milliarder kroner. Det burde vise oss verdien av et sterkt privat næringsliv. Likevel har flere partier på venstresiden, også den siste tiden, tatt til orde for nasjonalisering, byråkratisering og høyere skatter og avgifter for folk og næringsliv. Forstå det den som kan.

Høyre og regjeringens viktigste prosjekt bør heller være å legge til rette for mer verdiskaping, som kan sikre velferdssamfunnets bærekraft. Norges viktigste ressurs er folk som går på jobb, og derfor trenger vi en politikk som legger til rette for aktivitet og vekst, ikke mer skatt og byråkrati. Vårt klare mål må være at Norge skal være Europas beste land for å starte og drive bedrift.

Vi må skape mer, ikke skatte mer. Kun slik får vi fart på Norge igjen.

Fremtiden er god for norsk sokkel

William Johnsen og Marius Menth Andersen
Norsk olje og gass

En titt i krystallkulen viser at fremtiden høyst sannsynlig er god for norsk sokkel.

Norge er uløselig knyttet sammen med vår lange kyst og havområdene utenfor. Det som startet som enkelt fiske til eget konsum utviklet seg til en kommersiell stormakt med sentrum i Bergen. Fisk fra Norge var på bordene i hele Europa.

Når vi fant olje kom nye steg til, og et bredt Storting lagde et helt særegent system for å sikre at statens inntekter fra oljevirkksomheten ble størst mulig. Det har vi lyktes med. Norge har tjent over 12.000 milliarder kroner på olje og gass, og fortsatt er om lag halvparten av alle ressursene fortsatt ute på sokkelen.

Samtidig er også nye teknologier på vei frem. Havvind og karbonfangst og –lagring (CCS) er bare to av mulighetene for en bredere norsk sokkel i fremtiden.

Lang fremtid for olje og gass

Jo raskere vi får redusert verdens forbruk av olje og gass, jo bedre er det for klimaet. (Men kull er det farligste, både for klima, miljø og helse, og må tas først.) I tillegg til mye annet, er koronakrisen også en viktig påminnelse om hvor vanskelig det vil være. Verden hadde de mest drastiske tiltakene verden noen gang

har sett, hvor nærmere 4 milliarder mennesker omtrent var nektet å forlate sine hjem, og fortsatt falt oljeetterspørselen med bare 30 prosent.

Det er en av flere grunner, for eksempel at alternativene – som kull – er verre, at alle de fremtidige scenarioene som når klimamålene fortsatt har et ganske stort forbruk av både olje og gass.

I et kortere perspektiv er også gass et viktig verktøy for å redusere klimagassutslippene. Bytter man ut kullkraft med gasskraft halveres utslippene. Gass er også en viktig kilde til balansekraft i et elektrisk system med mye sol og vindkraft.

Det er mye som tyder på at vi vil ha et marked for å selge vår olje og gass så lenge vi har større forekomster.

Derfor er det også viktig at vi produserer olje og gass med så lave utslipp som overhodet mulig.

Samtidig, som alt annet, er det usikkerhet rundt markedet for olje og gass i fremtiden. Oljeselskapene er vant til å håndtere den usikkerheten, og legger inn store feilmarginer i deres investeringsprognoser.

Hvordan oljeprisen vil være vet vi ikke, men

”Det er mye som tyder på at vi vil ha et marked for å selge vår olje og gass så lenge vi har større forekomster.”

- William Johnsen og Marius Menth Andersen, Norsk olje og gass

de fleste estimerer tyder på at den vil forholde seg lav det neste året og så stige mot rundt 60 dollar fatet nærmere 2022. Etter 2022 kan prisen bli høyere. Internasjonalt ser vi at oljeproduksjonen fra eksisterende felt vil reduseres på sikt, noe som vil kunne presse prisen opp ytterligere dersom det ikke investeres i nye.

Oljeselskapene og de som kjenner oljemarkedene har derfor tiltro til oljemarkedet på lengre sikt. Selv om situasjonen nå er alvorlig. For Norge sin del er det stor sannsynlighet for at vi vil fortsette å tjene mye på olje og gass også i tiårene fremover.

Nye teknologier på sokkelen

Norges historie og velstand er i stor grad knyttet sammen med vår evne til å høste av havet og sokkelen. Tradisjonelt har det vært fisk, olje og gass. I fremtiden er det flere teknologier som kan være aktuelle.

To teknologier er nærmest klare, og vil ha mye fokus de neste årene.

Offshore havvind har allerede etablert seg i Europa, og flere norske selskap – for eksempel Equinor – har store havvindparker i utlandet. Neste skritt er flytende havvind. Det vil gi oss mer kraft og vi vil kunne bygge vindmøllene på dypt vann.

Norges kanskje viktigste bidrag til klimakampen er teknologiene for karbonfangst og -lagring, eller CCS, som regjeringen har gitt sin støtte til. Det vil la oss gjøre to ting som begge vil være avgjørende for å kutte klimagassutslipp. Med CCS kan vi skille ut klimagassene fra naturgassen, lagre de tilbake på sokkelen og så sende ren hydrogen ned gjennom gassledninger til Europa.

Den andre muligheten CCS gir oss er å ta imot fanget CO₂ fra utlandet og så trygt lagre dette på norsk sokkel.

Teknologien for lagring er ikke ny. Men kombinert med effektiv teknologi for fangst kan vi utrette mye for klimaet.

Foto: Høyres Studenterforening i Bergen

Generalforsamling 2020

Lørdag 1. februar ble GF2020 avholdt på Høyres Hus. Her ble tidligere leder Cecilie Andrea L. Arnesen tildelt HSBs høyeste utmerkelse, æresmedlemsskap, av avtroppende leder Carl Christian Grue Solberg.

Videre ble blant annet skolepolitikk, iskanten og turistskatt gjenstand for debatt.

Foto: Høyres Studenterforening i Bergen

Kaia Bergeland Kjos ble valgt til ny leder, sammen med Susanne U. Børsum og Ivar F. Aulie som henholdsvis politisk og organisatorisk nestleder. Daniel L. Fenstad fortsetter som økonomiansvarlig, mens Siver M. Rannestad, Malin B. Håkonsen, Halvard Haugse og Johannes Banggren ble valgt som styremedlemmer.

Foto: Høyres Studenterforening i Bergen

Debatt om konservatisme

Fredag 7. februar møttes Carl Christian G. Solberg (H) og Chase A. Jordal (Sp) til debatt. Begge har skrevet mye om konservatismen i flere medier og hadde klare meninger om hva som kjennetegner konservatismen i sine respektive partier. HSB-leder Kaia B. Kjos ledet samtalen.

Foto: Høyres Studenterforening i Bergen

Amerikansk politikk

Tirsdag 3. mars arrangerte vi en panelsamtale om demokratenes nominasjonsvalg. I panelet deltok Lisa Cooper, tidligere leder for Democrats Abroad Norway, Hilmar Mjelde, postdoktor ved UiB, og Are T. Flaten, mannen bak nettstedet Amerikanskpolitikk.no og podcasten "2020".

Foto: Høyres Studenterforening i Bergen

Amerikansk konservatisme

Torsdag 20. februar arrangerte vi årets første "pils og politikk" på Magda bar. HSBs USA-ekspert Ivar Aulie innledet med et foredrag om amerikansk konservatisme og det republikanske partiets historie, etterfulgt av en USA-quiz ledet av Daniel Fenstad. Det møtte opp mange nye fjes, håper vi snart kan arrangere P&P igjen!

Foto: Høyres Studenterforening i Bergen

Fem finurlige fakta om Caymanøyene

Skrevet av Siver Myksvoll-Rannestad

Det er alltid gøy å lære nye ting. Herbjørn Hansson lærte oss en del om Caymanøyene (Eller Cayman Islaaands) i Dagsnytt18 den 30. april. Etter inspirasjon fra denne debatten og resten av diskusjonen rundt såkalte «skatteparadiser» har vi tatt oss bryet med å finne frem noen interessante fakta om disse flotte og velorganiserte øyene i Karibia. Hvem vet? Kanskje du også burde starte firma på Caymanøyene?

1. Caymanøyene har siden Madridtraktaten i 1670 vært en del av det britiske imperiet. De ble selvstyrt i 1959 og ble også løsrevet fra Jamaica i 1962. Dagens guvernør på Caymanøyene er Martyn Roper og han styrer over en befolkning på ca. 70 000.

2. Caymanøyene er de rikeste øyene i hele Karibia. Brutto nasjonalprodukt per capita på ca. 71 000 USD (2018). Turisme og indirekte skatteinntekter utgjør brorparten av øyenes inntekter. Den største næringen på øyene er definitivt finans og banktjenester.

3. Det er et akseptert faktum at dykking, som en rekreasjonssport, stammer fra Caymanøyene. Det finnes et stort dykkemiljø

på øyene nå også, om du ønsker å prøve deg på å dykke på dykkingens fødested du også. (Dykking er forhåpentligvis en akseptert sport i de sosialistiske miljøer, Kaski.)

4. Skipsreder Hanssons påstand om at det ikke er «røverhuler» på Caymanøyene har vi en del å utsette på. Det har seg slik at noen av de største røverhulene i verden befinner seg under øyen Grand Cayman. En hel uke i november hvert år feires det også «piratdager», hvor hovedattraksjonen et simulert piratangrep på øyen.

5. Om også du ønsker å flytte din forretning til Caymanøyene kan du gjøre det raskt og enkelt gjennom internett. Det koster deg i overkant av 40 000 NOK å registrere selskap på øyene, men etter registrering kan du også nyte godt av de mange fordeler. En gang i fremtiden kan også DU sitte i Dagsnytt18 og benytte deg av det tidløse argumentet «jeg har vært der i x år, derfor vet jeg best».

Håper du har opplevet denne teksten som informativ og nyttig. Vi ønsker deg lykke til med eventuelle næringseventyr!

Når Roger Valhammer skal lage liberal
kommunistisk byråd:

FØLG HSB PÅ INSTAGRAM!

Når du må klemme, men egentlig er livredd
Corona-viruset

1. Forsvarets russiskkurs 2. Arla 3. 1789 4. Ytringsfriheten 5. Odd Emil Ingebrigtsen 6. 1993 7. Milton
Friedman 8. Barne og familieminister Kjell Inggolf Ropstad 9. Berlin 10. Ekofisk

facebook.com/
hsbergen

hsbergen

@hsbergen

Ønsker du å bidra til neste utgave av Reform, enten som medlem i redaksjonen eller som skribent? Send mail til hsf.bergen@gmail.com eller ta kontakt med redaktør Daniel Lyngseth Fenstad på facebook eller tlf. 479 02 073.

Følg Høyres Studenterforening i Bergen på facebook for informasjon om arrangementer i løpet av høstsemesteret!

Takk for støtte fra:

Inntil tippemonopolet fjernes har HSB blitt grasrotmottaker. Ved å registrere HSB som din grasrotmottaker vil inntil 7 % av innsatsen i dine spill gå direkte til HSB.

Støtt derfor HSB i dag med din grasrotandel på en av følgende måter:

- 1) SMS: Send Grasrotandelen 995334895 til 60000
- 2) Internett: Registrer HSB som mottaker på grasrotandelen.no eller via norsk-tipping.no
- 3) Kommissjonær: Registrer HSB som mottaker via vårt org. nummer 995334895